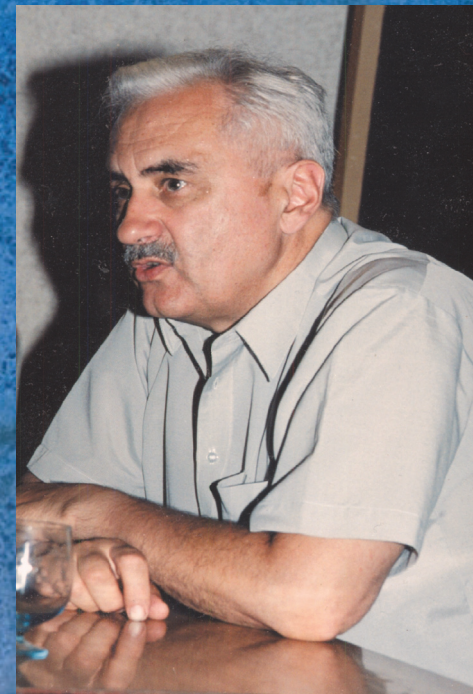

ВИКЛИКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: ВІД БІОЕТИКИ ДО НООЕТИКИ

*Матеріали VII Міжнародного симпозіуму з біоетики,
присвяченого пам'яті д.філос.н., професора
Валентина Леонідовича Кулініченка
22-23 жовтня 2015 р., Київ*

Національна медична академія
післядипломної освіти ім. Шупика

Всеукраїнська громадська організація
«Українська асоціація з біоетики»

ВИКЛИКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: ВІД БІОЕТИКИ ДО НООЕТИКИ

Матеріали VII Міжнародного симпозиуму з біоетики,
присвяченого пам'яті д.філос.н., професора
Валентина Леонідовича Кулініченка
22-23 жовтня 2015 р., Київ

«Графіка і Дизайн»
Київ
2015

ББК 5а; 87; 87ю75
УДК 1.00:61; 122;17.011:17.022.1:167.7

Упорядники та редактори:
Пустовіт С.В., Киричок О.Б., Бойченко Н.М., Палей Л.А.

Упорядники не несуть відповідальності
за новизну та оригінальність представлених матеріалів.

Електронний варіант розміщено на сайті НМАПО імені П.Л. Шупика

Надруковано за підтримки Української асоціації з біоетики

Виклики інформаційного суспільства: від біоетики до ноетики: Матеріали VII Міжнародного симпозіуму з біоетики, присвяченого пам'яті д.філос.н., професора Валентина Леонідовича Кулініченка, 22–23 жовтня 2015 р., Київ / Упор. С.В. Пустовіт, Б.О. Киричок, Н.М. Бойченко, Палей Л.А. — К.: Графіка і Дизайн, 2015. — 96 с.

ISBN 5-7715-0746-9

Матеріали симпозіуму містять біля 80 тез з питань філософії науки, філософської антропології, біоетики, валеології, філософії освіти. В тезах висвітлені такі питання: моральні обмеження війни, етика військових конфліктів; теоретико-світоглядні перспективи біоетики; ноетика як новий виток розвитку біоетики; маніпулювання свідомістю: філософські питання та соціальні реалії; біоетика та сучасна психологічна практика; екологічна біоетика: спільносвіт людини та інших живих істот; медична біоетика: проблеми, міфи та парадокси; наукова та альтернативна медицина: психодуховні виміри здоров'я та хвороби; етико-правові питання трансформації системи охорони здоров'я; біоетика та освіта: методологічні проблеми трансляції біоетичних знань.

Адресована біологам, медикам, філософам, науковцям, освітянам, соціальним працівникам, широкому колу читачів.

ББК 5а; 87; 87ю75

ISBN 5-7715-0746-9

© Українська асоціація з біоетики, 2015

рамках закону та людства, тобто встановлення меж дозволеного, які відповідали б поняттям медика «не нашкодь» [J. R. Goldim, 2009].

З погляду персоналістичної біоетики однозначно, що людське життя потрібно шанувати і захищати від моменту запліднення до природної смерті. Не можна допустити його зневаги через штучний аборт, клонування, евтаназію та інші аспекти генної інженерії, репродуктивних технологій та біомедичних маніпуляцій.

Науковці і філософи останнім часом дедалі частіше запитують себе: до якої міри законним є втручання у природу з метою її модифікації? Впроваджувати нові досягнення науки і техніки необхідно із дотриманням етичних засад. Такий підхід визначає гуманний характер помислів і вчинків сучасної людини.

БИОЭТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ЭВТАНАЗИИ

Батаева Е.Н., Варбанец Д.А.

Одесский национальный медицинский университет, Одесса
elena.kiselik@gmail.com

Вопрос об эвтаназии — один из наиболее сложных вопросов врачебной нравственности и нуждается в биоэтическом обсуждении с последующей юридической регламентацией. Возникает масса дискуссий и вопросов в отношении того, кто вправе решить вопрос о якобы добровольной смерти пациента? С недавнего времени у врачей всё чаще появляется возможность прибегнуть к этой практике, по крайней мере тогда, когда пациент сам просит о смерти, в связи с этим возникло множество вопросов. Сегодня эвтаназия разрешена в Нидерландах, Бельгии, Люксембурге, Швейцарии, в некоторых штатах Америки, а во многих странах обсуждается вопрос о ее легализации. Общепринятое разрешение на эвтаназию угрожающе нестабильно, так как формальное разрешение эвтаназии может стать определённым психологическим барьером для поиска новых более эффективных средств диагностики и лечения тяжелобольных, а также способствовать оказанию недобросовестной медицинской помощи больным.

По определению английского философа Ф. Бэкона «эвтаназия» (от греч. *euthanasia*, *eu* – хорошо, *thanatos* – смерть) — это смерть без мучений и страданий. Дословно термин «эвтаназия» переводится как «благоумирание». Различают два основных типа эвтаназии:

1. Пассивная эвтаназия — намеренное прекращение лечения больного.
2. Активная эвтаназия — намеренное введение медицинских препаратов или применение других действий, которые быстро и безболезненно прекращают жизнь человека. В данном случае пациент выбирает, будет ли он принимать препараты самостоятельно либо с помощью медицинского работника.

Существуют также: а) добровольная эвтаназия, которая совершается по согласию больного, например в США многие люди пишут письменное согласие на эвтаназию в случае комы; б) недобровольная эвтаназия, которая проводится без согласия больного, впавшего в кому, но с разрешения родственников и опекунов.

О проблеме этаназии нельзя судить категорично, так как не все жизненные ситуации измеряются человеческими убеждениями, а люди, столкнувшиеся в реальности с этой проблемой, начинают относиться к ней иначе. Несмотря на сложность проблемы, надо продолжать искать достойный путь её решения, идя на компромиссы и избегая крайностей. Несомненно, разработка нормативных документов в процессе стандартизации медицинской помощи в Украине должна проводиться и с учетом практического применения врачебной этаназии.

ЕТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ — ОДНА ІЗ СКЛАДОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТЬОГО ФАХІВЦЯ У СФЕРІ ФАРМАЦІЇ

Баула О.П., Тернова О.М.

Київський національний університет технологій та дизайну, Київ

Сучасне фармацевтичне виробництво в Україні має сталі вимоги до системи забезпечення якості лікарських засобів. Зазначені вимоги відображенні в основному нормативному документі — настанові «Лікарські засоби. Належна виробнича практика», яка є основним орієнтиром в організації виробництва та контролю якості лікарських засобів.

Система забезпечення контролю якості гарантує якість лікарського засобу від етапів розробки і дослідження, закупівлі сировини і матеріалів, процесу виробництва і контролю, зберігання і до надання інформації лікарю та пацієнту.

Така гарантія забезпечується:

- кваліфікованим персоналом і системою навчання персоналу;
- наявністю приміщень і обладнання, що відповідають процесу;
- використанням доброякісної та відповідної сировини;
- контролем за процесом виробництва;
- контролем якості сировини, напівпродукту, готової продукції;
- організацією належного зберігання і транспортування;
- наявністю працездатної системи документації.

Важливою проблемою кожного виробника фармацевтичної продукції завжди залишається наявність кваліфікованого персоналу. Над вирішенням цієї проблеми мають спільно працювати виробники і вищі навчальні заклади. Підготовка майбутніх фахівців за напрямом «Фармація» спеціальності «Технологія фармацевтичних препаратів» для бакалаврів у Київському національному університеті технологій та дизайну передбачає освоєння деяких загальних компетенцій, розроблених на підставі рекомендацій проекту ТЬЮНІНГ «Організація освітніх структур у Європі» (<http://www.unideusto.org/tuningeu/subject-areas/chemistry.html>) у сфері хімії, до якого віднесено фармацевтичне виробництво, а саме таких компетенцій як:

- здатність застосовувати знання на практиці;
- здатність планувати та управляти часом;
- усна та письмова комунікація рідною мовою та знання другої поширеної європейської мови;
- потенціал аналізу і синтезу (не тільки з мови);